

SZÉKELY HIRLAP.

Politikai és társadalmi lap s a „Jogász-Egylet“ közlönye.

Szerkesztői szállás:

Szent-Miklós-utca 791. sz. hová a lap szellemi részét illető cikkek küldendők.

Kiadó-hivatal:

A ref. főtanoda könyvnyomdája, hová az előfizetési penzek és reclamatciók küldendők.

Hirdetési díj: Egy háromszor hasábozott garmond sor vagy annak térfogata 6 kr; bélyegilleték minden hirdetés után külön 30 kr.

A hirdetési díjak előre fizetendők.

Hirdetéseket elfogad: helyben a kiadó-hivatal.

Buda-Pesten:

Braun Ede ur hirdetményi ügynöksége,
(Józseftér, 10. sz. I. emelet.)

Megjelenik e lap

minden szerdán és szombaton egy egész lven.

ELOFIZETÉSI ÁR:

Félévre 3 frt.
Negyedévre 1 „ 50 kr.

M.-Vásárhely, 1875. nov. 16-án.

Midőn még csak hallomásból vagy később a központi napi lapok hireiből értesültünk a már munkában volt igazságügyi törvényjavaslatokról, nem kétkedtünk a fölött, hogy azok által igazságügyünk jelen hiányainak lehetőleg teljes elenyész-tetése, s rendbehozása fog czéloztatni, s az e tekintetbeni reform egy a tudomány és gyakorlati élet kívánalmainak teljes megfelelő rendszer elvei szerint szándékoltatik keresztül vitetni. Ezen feltevésünkben nem is csalatkoztunk, mert a mennyiben ismerjük az igazságügyi törvényjavaslatok tartalmát, azok legnagyobb részére nézve elmondhatjuk, hogy némely változtatásokkal és átalakításokkal bizonyára a legégetőbb hiányokat fogják pótolni, még pedig úgy a bűnügyi, mint a polgári igazságszolgáltatás terén.

Van azonban az ujonnan beterjesztett igazságügyi javaslatok között különösen egy, melynek létjogát, illetőleg szükségességét legalább jelen alakjában, s tartalmával magunk előtt meggyőzőleg indokolni képesek nem vagyunk. Ez pedig a bírók és ügyészek fizetési fokozatának megállapítását czélzó és tárgyazó javaslat.

Nem akarunk reflektálni az abban jelzett forintokat jelző számokra, mert nézetünk szerint azok mint olyanok magukban csakis utolsó rendű kérdés tárgyát képezhetik; de igenis reflectálnunk kell a tervbe vett ujtítás lényegével, s lehető következményeivel.

Mi ugyanis czélszerűbbnek látnók ezen csak is részleges változtatás és ujtítás helyett, az összes jelenlegi bíróságok és ügyészségek fizetési fokozatának egészen újból való rendszeres átdolgozását, s mindazon anomáliák megszüntetését, melyek e tekintetben felmutathatók. Ugyanazon idő alatt és erővel, melylyel ezen javaslat eltárgyalatik s törvényerőre fog emeltetni, a más is ellátható lenne, s ha nem is az annyira hangoztatott, s már úgy látszik magának félszeg divattá kinőtt takarékosági szempontból, de minden esetre az igazságszolgáltatás nagyfontosságú érdekének és czéljának megfelelőleg. Az igaz, hogy fokozatnak s így fokozatosságnak mindenestre kell lenni a bírák és ügyészek fizetései tekintetében, de ha azt találó és czélszerű alapon akarjuk megállapítani, annak egy a helyzetünk körülményei követelményeihez alkalmazott rendszer keretébe kell a maga teljes egészében beillesztetni, s mint olyannak legfelülről lefelé, mint legalulról felfelé igazán a fokozatosság, de a czélszerűséggel kapcsolatos fokozatosság igényei szerint kell megállapítani.

Ezen fokozatosságnak azonban, nézetünk szerint nem takarékosági, hanem kiválólág, illetőleg csakis igazságszolgáltatási szempontból, s főleg a közszolgálat érdekének megfelelőleg kell megállapítani.

Egy egyszerű áttekintése a mostani fizetések fokozatainak, tájékozást nyújt bármely szakértőnek a szükséges átalakítás iránya és rendszere iránt.

Mi, kik tapasztalatból látjuk és tudjuk, épen a kellő fokozatosság hiányából eredő bajokat, s a közszolgálat érdekét veszélyeztető hátrányokat, midőn elismeréssel s helyesléssel fogadjuk a fokozatosság eszközése iránti törekvést, kötelességünknek tartjuk egyszersmint rámutatni amaz expedinsre is, melylyel nem fél, de lehetőleg egész és lehetőleg teljes sikerű reformművelet lenne eszközölhető.

Mi ugyanis azon meggyőződésben vagyunk, hogy a kir. táblai pótbírói, az első foku bírósági bírói, albírói, ügyészi és alügyészi állomások fenn-tartása mellett, ha csakis ezekre nézve bármíno fokozatokkal állapítunk is meg, az azzal tervezett czél még elesve nem lesz, míg ha az összes bíróságok és ügyészségek tagjai fizetéseinek, illetőleg illetményeinek egy rendszeres fokozat szerinti megállapítását czélzó törvénynyel, s míg egyfelől elenyésztetjük a meglevő hézagokat, addig másfelől megvethetjük alapját azon konkrét statusnak, mely nélkül a kellő fokozatosság semmi tekintetben nem képzelhető.

Azzal ugyanis mai körülményeink között már tisztában lehetünk, hogy a komoly, alapos szakképzettséget és beható tárgyilagos kitartó munkásságot igénylő bírói vagy ügyészi hivatalos állásra már kinevezett vagy azután még kinevezendő egyének szolgálati kötelezettségénél, s kötelességeinek azok díjazásának is arányban kell állani, mert különben éppen az elintézésre váró ügyek, s az azokban érdekelt felek sínylek meg első sorban annak hiányát. Ezen a bajon pedig a beterjesztett törvényjavaslat törvényerőre leendő emlésével oly csekély mértékben lesz segítve, hogy attól, mint már többször is hangsúlyoztuk a közszolgálat érdekének megfelelő eredmények nem egészben várhatók.

Szeretnők hinni, hogy képviselőtestületünk jogügyi bizottsága, s annak előadója át fogja látni állításaink helyességét, s a törvényjavaslatnak hason értelemben leendő kiterjesztése, illetőleg átdolgozása iránt a kezdeményezést meg fogja tenni.

Reméljük, hogy az fennebbiekben elmondották éppen azon jó indulattal fognak fogadtatni, mint a milyennel mi azt most még a maga idejében elmondani szükségesnek láttuk, s kormányunk és törvényhozó testületünk a tisztán tapasztalati adatok által igényeik teljes fokozati rendszer kidolgozása, s életbeléptetésével fogia a bírósági és ügyészségi intézményt erősíteni, s annak fejlesztését előmozdítani.

Vélemény és indítvány

a maros-vásrhelyi Jogász-Egylet III-ik szakosztálya által kitűzött következő kérdés felett:

„A tiszta vádrendszer kívánatosabb volna-e nálunk a jelenleg alkalmazott vegyes rendszernél s ha igen, minő feltételek szerint.“

FEKETE GÁBOR

királyi ítélő táblai elnöki titkártól.

A kérdés három részre osztható, n. m.:

1-ör. Kívánatos-e a nálunk jelenleg alkalmazott vegyes rendszert a bűnvádi eljárásban továbbra is fenntartani?

2-or. Ha a vegyes rendszert jelenlegi alakjában fenntartani nem kívánatos, a tiszta vádrendszer lenne-e bűnvádi eljárásunkban elfogadandó? és

3-or ha a vádrendszer kívánatos, minő feltételek szerint lenne alkalmazandó?

Azon feltevésben, hogy a Jogász-Egylet azon tisztelt tagjai, kik ezen kérdés megvitatásában részt venni szándékoznak, a különböző bűnvádi eljárási rendszereket, azok történelmi fejlődését, előnyeit és hátrányait tüzetesen ismerik, ezekre csak ott és annyiban fogok kiterjeszkedni, a mennyiben nézeteim támogatásául szükséges lesz, s így most egyenest a kérdés érdemére térek át.

I.**Bűnvádi eljárásunk jelenleg.**

Hazánk királyhágón inneni részében jelenleg, miként mindnyájan tudjuk, az 1853. július hó 29-én kihirdetett osztr. büntető perrendtartás van érvényben; Magyarország királyhágón tuli részében pedig az összes első bíróságok, a budapesti kir. ít. Tábla és csekély kivétellel a Curia által is, az igazságügy-ministernek 1872-ben, a bűnvádi eljárás egyöntetűsége tárgyában közrebozsátott javaslatai lettek önkényt követendő zsinormértékül elfogadva, s ott az ennek alapján képződött gyakorlat szerint járnak el.¹⁾ Egész Magyarországon érvényben van továbbá a királyi ügyészség szervezetéről szóló 1871. évi XXXIII. t. cz. és az igazságügyminister által 1872-ben kiadott ügyészi utasítás.

Ezen szabványok és gyakorlat szerint jelenleg egész Magyarországon a bűnvádi eljárás az ugynevezett vegyes rendszeren nyugszik.

Hogy bűnvádi eljárásunkon javítani kell, azt minden hazai jogász által érzett szükségességnek lehet tekinteni, mindazonáltal eljárásunk felett a fel-tett kérdés szerint véleményt kelletvén nyilvánítanom, kiemelem főbb vonásokban ezen eljárás lényegesebb hiányait és ellentéteit.

Bűnvádi eljárásunk szerint a büntett hivatalból üldöztetik, kivévén azon eseteket, melyekben a bírósági üldözés valamely érdekelt fél kérelmétől van függővé téve.²⁾ A bűnvádi eljárás alapjául e szerint a nyomozati elv van elfogadva, azonban ennek lényegét nem érintő módon, a szabadelvű látszat kedvéért, alkalmas kerékkötőül, beillesztetett az eljárásba a közvádloi intézmény.

Nehogy félreértessem, már itt kijelentem, hogy én a közvádloi intézmény fenntartásának elvileg ha-

¹⁾ Magyar Igazságügy, 1874. I. 23., 37. és 295. lapjai.

²⁾ Osztr. bpts. 8. §. és az osztr. btk. ide vonatkozó §§-ai; a bűnvádi eljárás egyöntetűsége tárgyában közreadott igazságügyministeri szabályok 2. és 4. §§-ai.

tározott hive vagyok, de nem oly szervezetében, a mint az jelenleg nálunk életben van. Mert ugyanis bűnvádi eljárásunkban a közvádónak teljesen jelentőség nélküli szerepkör van kijelölve, a mi azt eredményezte, hogy az eljárás alapelvein, a nyomozati elven, tulajdonképpen semmi változás sem történt, az eljárás azonban rendkívül sok és lényegtelen formák által felette nehézkessé, bonyolódottá és hosszadalmassá tétetett.

A királyi ügyésznek ugyanis nincsen meg az a joga, a mit a magánvádlótól senki meg nem tagad; neki nincsen joga a vádat elejteni; ajánlataihoz a bíróság semmi tekintetben nincsen kötve, sem a vizsgálat rendjén, sem az ügy érdemleges elintézésénél.

Gyakran megtörténik, hogy az ügyész a bíróság tulszigorával szemben kötelezettségszerűleg a védő szerepét kell hogy átvégye, a mi a vádló tulajdonképeni hivatásával ellenkezik.

Az ügyész örködni köteles a felett, hogy a bűnvádi eljárásban a törvényes szabályok megtartassanak. Eljárásaiban a bíróságtól független, sőt az ügyészi utasítás 36. czikke értelmében a bírósági teljes ügykezelésre nézve felügyeleti joga van.

Ezek szerint nem tekinthető csakis ügyfélnek, hanem a bírósággal coordinált hivatalos közegnek, és másfelől mégis, épen legfontosabb szerepkörében alárendeltje a bíróságnak, miután csak meghallgatás joga van, s feladata minden jogkövetkezmény nélküli ajánlatok tételében culminál.

Az elő-és részletes vizsgálat a szó teljes értelmében nyomozati és titkos; a bíróság a nyomozatot az ügyész ellentkező ajánlata daczára megindíthatja, a személyi vizsgálatot bevezetheti; az ügy legapróbb részleteit írásba veszi, kutat, nyomoz, forgatja gyanusítottat jobbra, balra, kihallgat, megeskét, szembesít egymással és vádlottal minden lehető tanut, miglen meggyőződik, hogy a nyomozatból nagyobb felvilágosítás sem a tényállásra, sem a tetestre nézve nem várható.

Ekkor az ügyész a vizsgálat felett ajánlatot tesz, s a bíróság az ügyész ellenkező ajánlata daczára vádhatározatot hozhat, mely az ügyészt is kötelezi, s annak alapján nagyobb fontosságú ügyekben írásbeli vádiratot kell hogy benyújtson.

Ha meggondoljuk azt, hogy a hol részletes vizsgálat bevezetése szükséges, rendesen akkor vezettetik be, mikor az ügy már mondhatni egészen ki van fejtve, — hol képzelhető több formalitás, mint ott, hol a részletes vizsgálat ismételt írásba foglalása az elővizsgálatnak; a részletes vizsgálat bevezetése iránti ajánlat és határozat, a vádindítvány és perbefogadási határozat, nemkülönben fontosabb ügyekben a külön vádirat is mind ugyanazon tartalommal bírnak s igen gyakori esetben „per inglomerata“ készülnek? Hol képzelhető intézmény, mely az ügyek érdemét illetőleg a nagy látszat mellett, kisebb ponderantiával bírja, mint az esetelt kir. ügyészi intézmény?

A királyhágón tuli részekben nem lévén törvényerejű szabályok, a királyi ügyészek közül többen ismételt esetekben kísérletet tettek az 1871. évi XXXIII. t.-czikk 17. és 21. §§-nek egyébaránt felette határozatlan rendeleteire támaszkodva, arra nézve, hogy a törvényes üldözés és vádlás kizárólagos jogát magukhoz ragadják, melyet a magánvádlóval megosztani készek voltak, de soha nem a bírósággal. — „Vitatták, hogy a feljelentést megbírálni, figyelembe venni vagy félrevetni, azok alapján a vádat megindítani vagy attól elállani, csak a közvádó jogosult,“ de a bíróságok ebben jogaik és tekintélyök sérelmét látva, az ügyészek törekvéseit meghiúsították, a felsőbb bíróságok pedig még meg is rótták a kir. ügyészt, hogy miért nem fellebbez?*)

Példák felemlítésétől óvakodva, ezek után egyszerűen annak kijelentésére szorítkozom, hogy a királyi ügyészséget jelenlegi sajátságos helyzetéből kiszabadítandónak vélem.

Felemlítem-e, hogy erdélyrészi bűnvádi eljárásunk a bűnperek cumulálásban is mestermű, s ezáltal lehetségesíti a vizsgálatoknak végnélküli elnyúlását; az ügyiratoknak mázsányi súlyukká felneveke-

dését és szigorú szabányaival a vizsgálati foglyok nagy számát és a fogságnak gyakran évekig való elnyúlását.⁴⁾

Felemlítem-e a kötelező elasztikus bizonyítási szabályokat; az „ab instantia“ felmentés abnormis voltát, mely által sok emberre, kire a bűnt ki mondani nem lehetett, örökre felüthetett a gyanúság szennyfoltja? — Hogy mindezen szabványokat a kor tulszárnyalta, azt bizonyítanom felesleges.

A tisztán nyomozati elveken nyugvó elő- és részletes vizsgálat befejezése után következő végtagyaláson szándékolatott érvényre emeltetni a vádelv, azaz hogy a vád eljárás alakszerűsége, továbbá a szóbeliség és nyilvánosság, s így támadt a vegyes rendszer.

Ugy de lehet-e valami jelentősége az olyan szóbeli nyilvános tárgyalásnak, melyet hónapok, sőt éveken át tartott írásbeli titkos és nyomozati eljárás előzött meg; a mely csak ismétléséből áll annak, a mit az ügyiratok sokkal részletesebben tartalmaznak, s a hol száz közül egy esetben fordul elő valamely új körülmény, s még ritkább esetben az, hogy az ügy egészen más fordulatot vegyen; a melynél a vádlottak és tanuk feleletéi összehasonlíthatnak az iratok szerinti nyilatkozataikkal, s ha attól eltérőleg találnának nyilatkozni, azért, nem tekintve, hogy időközben néhol több év telt el, kérdőre vonatnak, s ha az eltérést a bíróság nézete szerint nem igazolhatják, újabb nyilatkozatuk érvénynyel nem bír? Lehet-e vádpernek nevezni az olyan eljárást, melynél az ügyészi ajánlatnak épen semmi jelentősége sincsen, ér-e valamit a védbeszéd, ha a bíróság a nyomozati iratok alapján hozott vádhatározatra fekteti ítéletét, s itt azt még egyszer bírálata tárgyává teszi?

Megkívánom még említeni azon anomaliát, mely a jelenlegi bűnvádi eljárás szerint az ügyek felsőbb bírói elintézése körül fennáll. A második és harmad-bíróság ugyanis a fő, illetve koronaügyész meghallgatása nélkül határoz. Itt tehát a per újra egészen belezökken a nyomozati eljárás kerékvágásába!

Még tovább lehetne folytatni a vegyes rendszer árnyoldalainak felsorolását, de fennebbiek már eléggé indokolhatják, hogy jelenlegi eljárásunknak, „a fél vádrendszer, fél szóbeliség és fél nyilvánossággal,“ — gyökeres átalakuláson kell átmennie.

E mellett szól azon körülmény is, hogy az osztrákok is már hatályon kívül helyezték, s daczára annak, hogy kiválón franczia intézmény III-ik Napoleon egyik igazságügyministere is kimondta felette való rosszaságát ezen szavakban: „Az olyan eljárást „lehetetlen észszerűnek tekinteni, a mely a pert ellenkező rendszerek szerint két részre szakítja, s az „egyik felére nézve alapformául a titkos nyomozó „eljárást, a másik felére nézve pedig a nyilvános „vád-eljárást proclamája.“ (Gneist.)

És ha még végül ide iktatom Zachariae híres jogtudósnak következő nyilatkozatát: „A vegyes „rendszer szerinti eljárás tiszta nyomozó eljárás „vádolási sallangal s részben azon benyomást teszi, „mintha a nyomozó és vádeljárás egyes alkatrészeit „egy urnába dobva, sorshuzás útján határozták volna „el, hogy melyik rész vétessék alkalmazásba, az „egyik vagy másikból,“ — úgy hiszem, hogy a feltett kérdés első részére, hogy t. i. a nálunk jelenleg érvényes vegyes rendszer szerinti bűnvádi eljárás továbbra fenntartása kívánatos-e, — határozottan „nem“-mel felelhetek.

(Folytatása következik.)

Hirrovat.

△ A jogászegylet bűnügyi szakosztálya 12-én ülést tartván a kitűzött kérdésre: „A tiszta vádrendszer kívánatosabb volna-e nálunk a jelenleg alkalmazott vegyes rendszernél, s ha igen, minő föltételek mellett?“ két tanulmány, illetve vélemény érkezett be, az egyik dr. Székely József kir. főügyészi helyettes urtól, a másik Fekete Gábor kir. táblai elnöki titkár urtól. Az öröndetes tudomásul vett két becses munkát előadására Oroszlán Ist-

*) Magyar Igazságügy, 1874. I. k. 28—29. lapjain, Kozma Sándor királyi főügyész közleménye.

ván ur vállalkozott. Vajha a többi szakosztályok munkáságáról is sorolhatnánk föl valamit!

□ Kovács Zsigmond törvényszéki díjnok bírósági végrehajtóvá nevezetett ki a helyi járásbírósághoz.

— A hoszu vizes ősz sárja által megrongált kövezetünk összetett kezekkel rimánkodik egy kis alaposabb s nem csak a kövező mesterek zsebei érdekében készült munkálat és segély után.

○ A székely atyafiak már is jó hasznát veszik a jövő év elején életbelépendő métermértéknek, mert november elseje óta kupás helyett literes üvegekkel árulják a borszéki borvizet — mindazáltal ugyanazon árban adják az eddigivel.

⊙ Lapunknak, máttól kezdve néhány számában a tér legnagyobb részét Fekete Gábor ur becses munkálata foglalván el, az mindenesetre a változatosság rovására fog történni; a változatosság hiányát azonban bőven egyensúlyozandja a tartalom értéke.

○ Maros-Ludasról írják, hogy ott az iskolaszék folyó hó 14-iki ülésében 18 pályázó közül a tanítónői állomásra Amberboi Anna kisasszony, segédtanítónak pedig Apáti Miklós ur választattak meg; — mindkét megválasztott okleveles tanító. Ezen választások által az ottani községi iskola folyó évi deczember 1-től oly berendezést nyer, hogy a vidék méltányos kíváncsainak teljesen megfelelhessen; — a mit mindenesetre a legörvendetesebb tudomásul vehetnek az érdekelt szülők.

— Budapesti levelünk térszükre miatt kimaradván, abból vázlatosan a következőket jegyezzük föl a költségvetési vita folyamáról: három napon át szakadatlanul folytak a beszédek árajai pro és contra s maguk a kormány előterjesztését elfogadó szónokok is élesen bírálták a budgetet, így pl. az ősz Zsedényi, ki eddig a legkiválóbb beszédet mondotta; a szélső jobbról Kállay Béni, gr Desewffy Aurél, és Bujanovics Sándor beszéltek, s a kormányi előterjesztésnek, különösen a fedezeti részben illúsius voltát igyekeztek bizonyítani; a kormánypártból néhány jelentéktelenebb szónok után tőlállott a miniszterelnök is, kitől nagy beszédet vártak, de csak röviden polemizált a szélső jobbakkal, s éles kifejezésekkel utasítá vissza azok képviselőinek hallgatag, de lapjaiknak nyilvános gyanúsításait, és ismételten ígérte, hogy a nagy közgazdasági kérdések megoldásánál csupán a haza érdeke által fogja magát a kormány vezéreltetni.

— A székely-kereszturi ifjuság az ottani „Tüzoltó-egylet“ javára nov. hó 27-én a „Korona“ vendéglő helyiségében zártkörű táncszivalmat rendez. Belépti jegy személyenként 50 kr. Családjegy 3 személyre 1 frt.

S z i n h á z.

Pénteken a Strike, Szigligetinek és Balázs Sándornak ezen, irányáért s pár jó alakjáért, de bizonyára sem általános becséért, sem jó compositójáért 100 arannyal jutalmazott népszínműve adatott elő, közepes eredménnyel.

A személyek közül Palotainé, (Anasztázia); Berki Ida (Szikráné), Szegediné (Eszter), tovább Szabó Gy. (Lajos), Szép (Kovács Jenő), és Szegedi (Istvánbácsi), váltak ki a többiek közül; azonban mindenenek meglát-szott a jóigyekezet s kivált Benedeknek (Max), Ács Ir-mának (Ágnes), és Nyézinének (Angyalka), is volt egy-két sikerült jelenetük. Szikránának azon jelenete, midőn Gyulának vallomást tesz, kitűnően sikerült, hasonlóképen dalai is jobban tetszettek, mint a „Falu rosszszában.“ Szépnek az asszonyok hűségéről (?) énekelt dalait nagy animoval ujrázta meg a közönség. A tömeges jelenetek igen gyengék voltak. Aztán kicsiségnek látszik, a mit megjegyzünk, de mégis figyelemre méltatandó, midőn a nagyobb világban forgott unoka nagyatyja és anyja házában tőlük érzékeny búcsút ohajt venni, azt nem szokás föltett kalappal tenni, hanem a kalapot majd csak az ajtónál vagy azon kívül teszi föl az ember.

Szombaton a „Szerencse gyermeke“ vasárnap „Nagy apó“ kerültek színiúre jól látogatott házban és gondos előadással.

Törvénykezés.

A maros-vásárhelyi m. kir. ítélő tábla nyilvános ülésében az 1875-dik évi november 15-én és következő napjai következő ügydarabok adatnak elő:

I. Osztály. I. Tanács polgári ügyekben.

Ferencz Károly r. b. által:

Appel Kásló, Gola Mózes e. 137 frt 73 kr. Ghi-tiu Arszeniané Munteán Nicoláiné e. tulajdonjog, Lovász Rózália és Katalin Fodor Pál s társa e. 695 frt 95 kr.

Kohn Jakab s társa Deák György s társai e. 5091 frt, Appel László Kozolay Francziska s társai e. egyezmény érvénytelenítése, Cseh István kiskoru gyermekei nevében, László Károlyné e. egy szántóföld, Komáromi Klára Komáromi István s társa e. 200 frt és 103 frt 74 kr. Meier Jakab Meier Eliás e. kérdés miatt, Kövári Mihály Hajdu Mihály s neje e. végrehajtásos ügy, a kir. kincstár Horváth Sándor e. 9791 frt 13 1/2 kr. Melás Heinrich ifj. gr. Bethlen Gábor e. 66 frt s jár. Vinkler Lila Léb Dan e. 33 frt, Buja Simeon Dobrescu Samoile e. 8 frt, Beldeanu Sonea Beldeanu Hilarie e. som.-vizzah. A kir. kincstár Jakobi Gottlieb s társa e. 1127 frt 3 kr. Löbel Izák Deák Gergely e. 132 frt, Az erd. unit. válás közönség, Fhorotskai Kálmán s társai e. 200 frt és 40 frt, Nemes Jánosné Kovács Mihály e. 33 frt 32 kr. Gots Jósefné Egri László s társa e. igazolás, Biluska Jakab Baritz Leon e. 97 frt 40 kr. a Rődei birtokosság özv. Dózsa Sándorné s társa e. 133 frt 33 kr. Kósa József Szabó Ferencz e. 64 frt 52 kr. iránti ügye.

Csergedi János r. b. által:

Borgye Anikó, Benkner József e. som.-vizzah. Goldschmids Mária, Zakhariás czég s társa e. igény, Bursán George, Poperad Miklós e. birt. hábor. Kirzse Miklós s társa e. igény p. Vagner János, Filkesa Tivador s társa e. 17 frt. Simionka Dochitza, Kovrik Tódor e. 68 frt, Palkó József, Vagner Gotsfrid e. 20 frt, Gontzi Márton, Roderiu Nicolai e. somvizzah. A kir. kincstár, Pruna János e. 1 frt 68 kr. Popescu Soția, Mitu Juon e. 92 frt, A kir. kincstár, Dauone Mária e. 1 frt 68 kr. Visia János. Ivasku George e. 100 frt, a kir. kincstár, Ungvári Anna e. 15 frt, Muntea Sofia, Muntea Macaria e. somvizzah. iránti ü.

Dr. Endes Gábor r. b. által:

Benczédi Ferencz s társai Sándor József s társa e. tulajdonjog, Szabó Miklós, Apor Gyuláné e. tulajdonjog, Ó-Solymos községe, Farkas Áron e. 1431 frt 62 kr. a kir. kincstár, Kon Mihály s társai e. végrehajtás, Verespatak községe, Rárb János s neje e. átkeblezés, Geréb István, Maurer József e. 1100 frt s jár. Nagy Ferencz, Szakács József e. tulajdonjog, Szakáll József s társai Molnár József hagyatéka e. zálogjog, Gonczai Lajos, Fenesán Juon e. perfeljegyzés, Szóts János, Szabó Mózes e. békebevezés, Greger Mihály Ungár János e. egy ló átvétele, Schüller Mihály Schneider Mihály e. 85 frt s jár. Book János Nendvich Pál e. 156 frt jár. iránti ü.

Déési Farkas r. b. által:

Ursz Györgyné a brassói görög egyház e. 4460 frt, Földvári Ferenczné Turi Antonia b. Horváth Albert e. 959 frt 30 kr. Goll és társai Papoltza Lajos s társai e. telekkönyvi ü. Zsukán Maftei Léb Áron s neje e. telekkönyvi ü. Kinu Márton Nofre Burszán e. tulajdonjog, Micora István a kir. kincstár e. tulajdonjog, Schöffner Vilmos s társa Balázs József és neje e. telekkönyvi ü. Gyergyai Simon s neje Szacsvai János s neje e. telekkönyvi ü. Buzner Eliza Babos Julianna és Ágnes e. 4117 frt 35 kr. Varju Pál Tripon Todor s társa e. telekkönyvi ü. Az udvarhelyszéki árvai pénztár Bagyor József s társa e. telekkönyvi ü. iránti ü.

Pogány Károly r. b. által:

Hunyadi Bálint Márton a középföldi g. Cath. egyház e. 4000 frt s jár. Szabó Edmund Blasek János e. az elvállalt tartozás kifizetése, Deák Izák Gondolovich Lajos e. 292 frt 58 kr. s jár. Plotuna Jósif Bemleu Juon e. somvizzah. iránti ü.

Illyés Károly pótbíró által:

Gr. Toldalagi Zsigmond Hotintán Juon s társa e. tulajdonjog, Oláh Jánosné Gál Kata Oláh József e. fekvők visszaadása, a kir. kincstár Adler Altal e. 5981 frt, Bogdán Géza Farkas Juon e. zálogos javak, Szalai György Debreczeni György e. számadástétel, Kootz Károly Pongrátz Jánosné Hüll Sára e. tulajdonjog, Rigmányi Sándorné Viski Elek e. gyermektartás, Glatz Mihály Pescár Mihály s társai e. zálogjog, Schvartz Sára Löv Sára s társai e. 90 frt, Feitsch György Nicole Juon e. 14 frt 40 kr. i. ü.

I. Osztály. II. Tanács polgári ügyekben.

Sándor János r. b. által:

Koszgarea Ambrozie s társai a kir. kincstár e. addigi birtokállapot fentartása, Hukn Juon s társai a kir. kincstár e. addigi birtokállapot fentartása, Popa Juon s társai a kir. kincstár e. addigi birtokállapot fentartása, Raika Nicolaj a kir. kincstár e. addigi birtokállapot fentartása, Grana Ambrozie a kir. kincstár e. addigi birtokállapot

fentartása, Barabás Ágnes Szotyori Ferencz e. igényper, Hegedüs Lajos Székely Zsigmondné e. 80 frt 79 kr. Berger Izák Motz László e. 55 frt, Tomcsicsuk Pál Nemesroszki József e. 72 frt, Pongrátz Boldizsár Piutye Tódor e. 4 frt. Szkurtu Dávid Flukus Juon e. 50 frt, Pogatsnik Miksa Juon Juon e. 23 frt, Borka Alexa Borka Petru e. 41 frt 63 kr. Szrul Herschó Spatiu Todor e. birtokháborítás, Varszberger Jakab Bosa Juon e. 22 frt, Csávási József Ruldea Petrutzné e. 45 frt, Sztinea Simion Sztinea Gyurka e. 69 frt. Mohán Nicolaj Regyán Tódor e. 25 frt, Orbán Sámuel id. Szabó János e. 5 frt, Singer Jakab Berstein Márk e. 25 frt, iránti ü.

Pipos Péter r. b. által:

Stiretiu Dordea hagyatéka Stiretiu Dumitru e. 496 frt 40 kr. Csecskedi Károly Sárdi Miklós s társa e. ingókhözti tulajdonjoga, Girbován Joanna gr. Lázár Johanna s társai e. fekvők végrehajtás alóli kiszakítás, László Georg Both Ferencz s társa e. fekvők végrehajtás alóli felmentése, Panastán Joan Kojéa Dumitru e. 918 frt, Gotstmán János Csobosán Nitza Lui Nicolai e. egy szántóföld, Bürger Márton Tischler Máyer hagyatéka e. haszonbérjog békebevezése, a fogarasi kir. kincstári uradalom erdők telekkönyvezése, iránti ü.

Petri Ádám r. b. által:

Rettegi Lászlóné Bálint Mária s társa e. fekvőségek, Muresán Nicolai s társai Gyergyó Remete község e. som vizzah. Merisiu Andrei id. Csusa Vaszilia s társa e. lefoglalt ingókhözti igény, A „Tisza“ biztosító-bank András Sándor e. 601 frt tőke s jár. Fulea Atycin Kremer Béni e. 46 frt 50 kr. Molnár Benedek Náthán Salamon e. 1 kanapé v. 20 frt értéke, Máthé Linka s társa Gajzágó Tivadar e. somvizzah. Hoacoz Sámuel Kriza János s társai e. 210 kavics halom, Erdélyi gazdasági egyesület Gyulai János e. birtokháborítás Schvartz Áron Kapusán Gavrilla e. 140 frt vételár, iránti ü.

Istvánffy Pál r. b. által:

Firgácin Juon Stiopu Juon e. zálogjog, Barok István Zsithovszky Ede e. számadás, Dobos József s társai Balla Ferencz e. somvizzah. Triff Milton hagyatéka Dénes Krecsun e. som.-vizzah. Nagy Ferencz id. Nagy István e. bér megfizetése, Krisán Juon P. Egres község e. adósságos ügye. Ferencz Márton Szegethi György e. som vizzah. Dénes Kriska Vargyasi Áronné e. adósság, Juon Petru Flescher Fábini Frigyes e. adósság, A kir. kincstár a Bécsi vas- és gépgyár társulat és Blakó Károly e. elsőbbség, Magyar István s társa Toth Györgyné e. adósságos ü. Moldován György Beke Károly e. adósságos ü. Ohsam János Tischler Pál e. adósságos ü. Graura Juon Bogdán Juon s társa e. kártérítés, Nagy Dániel Mihály Nicolai s társa e. kártérítés, Maurer Márton Leperisán Nicolai e. adósság, Gaertner Mihály Capoitia György e. birtokháborítás, Nagy János H. Keményfalva község e. kártérítés, Boér József Tomási Lajos s társa e. kártérítés, Czech Emánuel Ágotha Miklós s társa e. igényper i. ü.

Bömches Gyula r. b. által:

Crisiánu Juon Fleischer János s társa e. kérdés, Ifj. Felszegi Lajos id. Felszegi Lajos s társa e. birtokkiigazítás, Ifj. Felszegi Lajos id. Felszegi Lajos s társa e. birtokkiigazítás, Berger János s társai Berder Zsófia e. tulajdonjogbekeblezése, Piga Lázár Neagre Moise e. 30 frt, Röckh Katalin Mieszges János e. 36 frt és 25 frt, Goron Jakab Dann Mihály e. birtokh. Bretflean József Dán Timoftei s társa e. 11 frt, Székely Lajos Pask Dániel e. 100 frt, Rotaridesz Károlyina Gondosch Károly e. 20 frt, Sámson Thoma Sámson Mihailla e. birtokh. Verner János Arlt György e. birtokh. Ehren Reich Ignác Lészai János s társa e. tulajdoni igény, Bozsán Vaszilie Arion Tódor örökösei e. 15 frt, „Tisza“-bank Csioltian János e. 63 frt 13 kr. iránti ü.

II. Osztály polgári ügyekben.

Gruz István r. b. által:

Dékáni Ernő, Dumitru Lázár e. majorsági fekvőkért, Balog Sámuel, Csepán János s társai e. majorsági telekállományért, Mező Szentmihály ügyei iránti ügyekben.

III. Osztály büntügyekben.

Nagy Samu r. b. által:

Angyel Juon Lui Nicolai emberölés, Nemes József Nisztor tolvajság, Boér Sándor testisértés, Hernesán Tódor becsületsértés, Farkas Ferencz becsületsértés, Busi-

tze Alexa becsületsértés, Tasnádi Pál testisértés, Dombi Jánosné becsületsértés, Bilbosz Lupné testisértés, Eiben Gergely becsületsértés, Grünstein József becsületsértés, Molnár Sándor becsületsértés, Bell Pantylimon becsületsértés, Filip Gorgye Lui Gyuri tulajdonbiztonság, Oánya Toma tulajdonbiztonság, Ungur Simon tulajdonbiztonság iránti büntügyekben.

Vajda Simon r. b. által:

Benczeriánu János emberölés, Kelemen László gyújtási, Szermesán Juon tolvajság, Vagner György gyilkosság, Krauss András testisértés, Szelczér György s t. testisértés, Sebeu Geraszin s t. testisértés, Paraszthiv Juon s t. tolvajság, Puskás Irimia s t. testisértés, Horvoriu Partenie s t. tolvajság, Galle Frigyes testisértés, Kimpán Jakab testisértés, Marosán Mihály becsületsértés, Botta Sofia becsületsértés, Popa Georg közhival kötelességei elleni kihágás.

Popovics Servián r. b. által:

Makrai Lajos s t. testisértés, Botrok József testisértés, Rusman Juon s t. testisértés, Candea Tódor testisértés, Sgírka Sámón lopás, Gitiu Avram lopás, Dvaca Tódor becsületsértés, Bezerotzki Silvester testisértés, Capitán Juon becsületsértés, Haitehi János becsületsértés, Méhai Nicolai becsületsértés. Drotlea Károly becsületsértés, Szász Mártonné lopás, Riffels Mária becsületsértés, Schmutzer Károly becsületsértés, Kiss Ágnes és társai becsületsértés, Flesariu Nicolai becsületsértés, Ziegler János becsületsértés, Reher András becsületsértés, Gaertner Mihály közhivatali kötelesség, Manesulea Hitis Jakab s társai lopás iránti büntügyek.

Antalfy Gábor r. b. által:

Anna Dumitru Netia becsületsértés, Kroner Johán s t. becsületsértés, Anna Oni Otioiu becsületsértés, Pasaku Juon becsületsértés, Kovács János házasságtörés, Oána Zaharia Hirbeanu becsületsértés, Dommár Moise becsületsértés, Uzsika Filimon becsületsértés, Steller József becsületsértés, Márton János s társai közbiztonság, Kicza Vaszi becsületsértés, Orosz János és neje közbizt, Hollinek Mihály testisértés, Füstös Ferenczné becsületsértés, Heres Tódorné Pasca becsületsértés, Burzó Juon testisértés, Petri Simon s t. becsületsértés iránti büntügy.

Sztoyka Antal r. b. által:

Mártha Lui Móisze Joánná testisértés, Sztanilla Dumitru s társai tolvajság, Kaluger Petru s társai tolvajság, Budai Juon s t. tolvajság, Vagner András becsületsértés, Budai Aniska testisértés, Marosán Mihály becsületsértés, Váleánu Vaszilie könyü testisértés, Herbert Mihály s t. közintézetek e. kih, Opris Nicolai becsületsértés Sztoyka János becsületsértés, Táger Anikó becsületsértés, Mathis András becsületsértés, Tenkó József becsületsértés, Szénási Sámuel s társai becsületsértés iránti büntügyekben.

Mégay Ferencz pótbíró által:

Onacsa Juon Lui Josif nyilvános erőszakoskodás, Kodea Ilie s társai tolvajság, Luka Kontiu s társai tolvajság, Siogán Nicolai sulyos testisértés, Herbert János nyilvános erőszakoskodás, Ádám Jánku s t. sulyos testisértés, Ludu Juon s t. sulyos testisértés, Heprián Gligor s társai tolvajság, Muntyán Nácsi s társai tolvajság, Ferdes Juon s társai tolvajság, Toma Jánk Nistor s t. rablás, Szándu Nicolai sikkasztás, Zaharia Juon s t. rablás, Várvára Irimie l. Juon s t. tolvajság, Szucs Nicolai tolvajság, Petka Juon sulyos testisértés, Germán Pétru Lui Pétru tolvajság, Moldován Mokán György gyújtás iránti b. ü.

Dr. Dózsa Miklós pótbíró által:

Szóts János emberölés, Molnár Károly s társai sulyos testisértés, Pancsicsán Juon sulyos testisértés, Negru Ilisia lopás, Ruzs Gyorgye csalás, Ráb Juon és neje becsületsértés, Vecerdea Juon becsületsértés, Juon Lui Stanu Pareanu testisértés, Niculai Juon Beu becsületsértés, Csóka Mária testisértés, Illyés Sándor becsületsértés, Veres Albert becsületsértés, Bulgari Nuc testisértés, Metyes Luczián becsületsértés, Krisán Onutz testisértés, Eifert Katalin becsületsértés, iránti büntügyek.

Felölő szerkesztő:

KUTI ALBERT.

